

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 2Cob/77/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1215206387
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 01. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Břoušková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2020:1215206387.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ľubice Břouškovvej a členiek senátu JUDr. Oľgy Bahníkovej a JUDr. Ľubice Kriškovej v právnej veci žalobcu: Roman Nadok - NRM, so sídlom Teplý Vrch 35, 980 23 Teplý Vrch, IČO: 31 906 940, zastúpený: Counsel s. r. o. , so sídlom Horná 13, 974 01 Banská Bystrica, IČO: 47 234 148, proti žalovanému: Deutsche Leasing Slovakia, spol. s r. o., so sídlom Prievozská 4B, 821 09 Bratislava, IČO: 35 813 474, zastúpený: Ródl & Partner Advokáti, s. r. o., so sídlom Lazaretská 8, 811 08 Bratislava, IČO: 36 855 707, o určení, že leasingový vzťah medzi žalobcom a žalovaným trvá, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Bratislava II č. k. 26Cb/119/2015-160 zo dňa 8. januára 2019 takto

rozhodol:

Krajský súd v Bratislave rozsudok Okresného súdu Bratislava II č. k. 26Cb/119/2015-160 zo dňa 08.01.2019 potvrdzuje.

Žalovanému voči žalobcovi priznáva náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu, o výške ktorých rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd žalobu zamietol. Žalovanému priznal právo na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

2. V odôvodnení napadnutého rozsudku uviedol, že žalobca sa žalobou, doručenu súdu dňa 11.03.2015 domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd určil, že výpoveď zmluvy o finančnom leasingu LZC/12/00263 zo dňa 19.01.2015, doručená žalovaným žalobcovi dňa 28.01.2015 je neplatná. Žalobca vo svojej žalobe uviedol, že dňa 20.02.2012 strany sporu uzavreli zmluvu č. LZC/12/00263, ktorou žalovaný prenechal žalobcovi do užívania predmet leasingu: kombajn CASE IN AF 9120 4x4 a flexibilnú obilnú lištu 12,2 McDon, vin: YBG212024. Uznesením Okresného súdu Banská Bystrica zo dňa 24.09.2014 sa začalo reštrukturalizačné konanie voči žalobcovi. Uznesením zo dňa 30.10.2014 súd povolil reštrukturalizáciu žalovaného a zároveň ustanovil ako správcu spoločnosť Správcovská a reštrukturalizačná, k.s., Horná 13, Banská Bystrica, IČO: 26 866 555. Žalovaný ako veriteľ nebol účastníkom konania vedeného pred Okresným súdom Banská Bystrica pod č.k. 3R/1/2014.

3. Žalobca vo svojej žalobe ďalej uviedol, že dňa 28.01.2015 mu bola doručená výpoveď zmluvy o finančnom leasingu LZC/12/00263, datovaná dňom 19.05.2015, v ktorom žalovaný uvádza, že ku dňu 19.01.2015 ukončuje finančný leasing z dôvodu, že v zmysle bodu 4.12 Všeobecných zmluvných podmienok finančného leasingu zo dňa 01.01.2012 bol žalobca povinný písomne oznámiť žalovanému každú skutočnosť, ktorá by mohla mať vplyv na zhoršenie jeho ekonomickej situácie, najmä však 40 dní vopred oznámiť zámer vstúpiť do likvidácie alebo podanie návrhu na vyhlásenie konkurzu alebo povolenie reštrukturalizácie alebo bezodkladne (t. j. do 1 pracovného dňa) oznámiť začatie exekúcie

na jeho majetok. Porušením tejto oznamovacej povinnosti bol žalovaný oprávnený okamžite vypovedať leasingovú zmluvu alebo odstúpiť od leasingovej zmluvy a odobrať predmet leasingu. Neplatením leasingových splátok podstatným spôsobom porušil zmluvné povinnosti. Nakoľko bola v prípade žalobcu uznesením Okresného súdu Banská Bystrica zo dňa 30.10.2014 povolená reštrukturalizácia, výpovedný dôvod bol naplnený neuhradením splátok, na úhradu ktorých vznikol žalovanému nárok dňa 15.12.2014 a 15.1.2015. V zmysle bodu 11.6.6 Všeobecných zmluvných podmienok finančného leasingu bol žalovaný oprávnený okamžite vypovedať leasingovú zmluvu alebo odstúpiť od leasingovej zmluvy a odobrať predmet leasingu, ak nastane zhoršenie ekonomickej situácie leasingového nájomcu.

4. Žalobca poukázal na skutočnosť, že uzavretím leasingovej zmluvy vznikol záväzok prijímateľa leasingu hradiť dohodnuté splátky, ktoré boli rozvrhnuté na obdobie 84 mesiacov, pričom dohoda o splácaní splátok počas tohto obdobia predstavovala len dohodu o čase plnenia, teda určenie dátumu, kedy je prijímateľ leasingu povinný záväzok titulom úhrady leasingových splátok splniť. Právo na zaplatenie leasingových splátok vzniklo žalobcovi ešte pred reštrukturalizáciou a leasingové splátky, splatnosť ktorých nastala po začatí reštrukturalizácie nepredstavujú prednostné pohľadávky, preto bol tieto žalovaný povinný prihlásiť do reštrukturalizácie prihláškou, aby mohli byť zahrnuté do reštrukturalizačného plánu dlžníka, čo neurobil. Vzhľadom k tomu, že tak nepostupoval, jeho právo vymáhať ním uplatnenú pohľadávku s poukazom na § 120 ods. 1 v spojení s § 155 ods. 2 zák. č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii, v prípade potvrdenia plánu súdom, zanikne. Nie je preto oprávnený túto pohľadávku vymáhať vo vzťahu k prijímateľovi leasingu. Z dôvodu vzniku nároku žalobcu na zaplatenie leasingových splátok ešte pred začatím reštrukturalizačného konania nemohol žalovaný pre omeškanie prijímateľa leasingu s platením splátok, splatných po začatí reštrukturalizačného konania vypovedať leasingovú zmluvu a ani od nej odstúpiť. Odstúpenie žalovaného od leasingovej zmluvy nie je právne účinné, pretože bolo uskutočnené z dôvodu omeškania s plnením záväzkov pred začatím reštrukturalizácie, preto mala byť jeho pohľadávka uplatnená v reštrukturalizácii prihláškou a tiež aj preto, že odstúpenie bolo doručené dlžníkovi počas trvania reštrukturalizácie. Ak žalovaný od leasingovej zmluvy neodstúpil pred začatím reštrukturalizačného konania a leasingovú zmluvu neukončil, je v reštrukturalizačnom konaní obmedzený nielen tým, že zákon stanovuje pre neho nemožnosť ukončenia zmluvy výpoveďou alebo odstúpením, ale aj tým, že gramatickou formuláciou ust. § 120 ods. 1 č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii výslovne zaväzuje k povinnosti dlžníka v reštrukturalizácii platiť len tie pohľadávky, ktoré vzniknú po začatí reštrukturalizačného konania a nie pred ním. Nejedná sa totiž o pohľadávku, ktorú by bolo možné zaradiť medzi prednostné pohľadávky tak, pretože medzi prednostné pohľadávky patria len tie, ktoré vyplývajú z § 120 č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii. Čo sa týka výpovedného dôvodu podľa bodu 1) výpovede, kedy sa mal žalobca podľa tvrdenia odporcu dopustiť porušenia niektorej z povinností stanovenej bodom 4. 12 Všeobecných zmluvných podmienok finančného leasingu spoločnosti Deutsche Leasing Slovakia, spol. s r.o. zo dňa 01.01.2012, žalobca považoval tento dôvod za zmätočný, nezrozumiteľný a nedostatočne určitý. Žalovaný neuviedol akým konkrétnym konaním sa mal žalobca dopustiť porušenia stanovenej povinnosti. Žalobca taktiež žalovaného informoval o svojom zámere podať návrh na začatie reštrukturalizácie. Z uvedeného dôvodu tak nedošlo k naplneniu predpokladov pre uplatnenie práva prenajímateľa leasingovú zmluvu vypovedať. Pokiaľ žalovaný vo Výpovedi zmluvy o finančnom leasingu LZC/12/00263 uvádza ako výpovedný dôvod, že nastalo zhoršenie ekonomickej situácie žalobcu alebo ak vyjdú najavo také skutočnosti, týkajúce sa LN, ktoré DLS pri uzatváraní LZ neboli známe a za ktorých by DLS LZ neuzatvoril, tento dôvod rovnako žalobca nepovažoval za platne uplatnený pre jeho nedostatočnú určitosť a nepreskúmateľnosť.

5. Žalovaný vo vyjadrení k žalobe uviedol, že žalobca sa zaoberá právnymi podmienkami prihlasovania pohľadávok do reštrukturalizácie, pričom tvrdí, že žalovaný mal svoje zatiaľ nesplatené pohľadávky z leasingovej zmluvy prihlásiť do reštrukturalizácie prihláškou, v opačnom prípade jeho právo tieto vymáhať zanikne po schválení reštrukturalizačného plánu súdom. K tomuto žalovaný uviedol, že žalobca pravdepodobne vychádza z rozhodnutí Okresného súdu Veľký Krtíš a Krajského súdu Banská Bystrica (ktorým tento potvrdil prvostupňový rozsudok) sa vyjadril aj Ústavný súd Slovenskej republiky vo svojom náleze č. I. ÚS 426/2013-49 zo dňa 11.6.2014. Tu žalovaný poukázal na odlišné stanovisko JUDr. Milana Ľalíka zo dňa 11.06.2014, v ktorom uviedol: „Ústavný súd totiž kľúčový princíp právneho štátu degradoval na princíp len zákonný, ktorý v konkrétnom ustanovení dokonca anuloval právo vlastníka domáhať sa ochrany svojich práv voči užívateľovi či nájomcovi veci na súde; vlastník veci sa domáhal ochrany nielen „obyčajného práva“, ale práva základného, garantovaného čl. 20 ústavy a čl. 1 ods. 1 dodatkového protokolu.“ a ďalej: „Napadnuté rozhodnutie všeobecného súdu vidím protiústavným aj v kontexte s čl. 13 dohovoru, lebo všeobecným súdom aplikované ustanovenia - ktoré

aproboval ústavný súd - totiž vylučujú pre vlastníka veci účinný právny prostriedok nápravy rozhodnutia konkurzného súdu, ktoré vlastníkov veci neposkytuje žiadajú ochranu. " S týmto stanoviskom sa žalovaný stotožnil, nakoľko až do vydania rozsudkov Okresného súdu Veľký Krtíš a Krajského súdu Banská Bystrica, vychádzala slovenská právna teória a rovnako aj prax jednoducho z ponímania leasingových splátok splatných v čase reštrukturalizácie ako prednostných pohľadávok, t. j. takých, ktoré sa neprihlasujú prihláškou, pričom značná časť správcov v reštrukturalizácii stále akceptuje leasingové splátky ako prednostné pohľadávky a zároveň neporušuje základné ústavné právo na majetok tým, že v rámci reštrukturalizačného plánu dokonca určí prechod vlastníctva predmetu leasingu na nájomcu bez akejkoľvek protihodnoty.

6. Žalovaný vo svojom vyjadrení taktiež poukázal na skutočnosť, že uvedený výpovedný dôvod bol len jedným z viacerých a tak bez ohľadu na posúdenie jeho účinnosti sú stále relevantnými ďalšie dva uvádzané dôvody výpovede navrhovateľovi. K výpovednému dôvodu podľa bodu 1) predmetnej výpovede žalovaný uviedol, že sú v ňom výslovne uvedené povinnosti, kedy bol žalobca „povinný písomne oznámiť žalovanému každú skutočnosť, ktorá by mohla mať vplyv na zhoršenie jeho ekonomickej situácie, najmä však 40 dní vopred oznámiť zámer vstúpiť do likvidácie alebo podanie návrhu na vyhlásenie konkurzu alebo povolenie reštrukturalizácie alebo bezodkladne (t.j. do 1 pracovného dňa) oznámiť začatie exekúcie na jeho majetok. Z týchto povinností si žalobca nesplnil ani jednu z tých, ktoré sa ho priamo týkali, t. j. oznámenie skutočností, ktoré mali vplyv na zhoršenie jeho ekonomickej situácie a oznámenie zámeru podať návrh, resp. podanie návrhu na povolenie reštrukturalizácie.

7. Na základe všetkých týchto skutočností žiadal žalovaný žalobu zamietnuť.

8. Na pojednávaní, ktoré sa konalo dňa 29.05.2017 a následne aj písomným podaním, ktoré bolo súdu doručené dňa 13.06.2017 žalobca požiadal prostredníctvom svojho právneho zástupcu súd o pripustenie zmeny žaloby tak, že nový žalobný petit bude znieť: súd určuje, že medzi žalobcom a žalovaným trvá leasingový vzťah založený zmluvou o finančnom leasingu č. LZC/12/00263 zo dňa 20.02.2012 a priznal žalobcovi právo na náhradu trov konania voči žalovanému. Súd zmenu žaloby pripustil uznesením vyhláseným na pojednávaní, ktoré sa konalo dňa 20.11.2017.

9. Súd vo veci vykonal dokazovanie výsluchom svedka S. P., oboznámením sa s obsahom listinných dôkazov: Obchodného vestníka č. 186/2014, Obchodného vestníka č. 213/2014, splátkového kalendára, všeobecných podmienok finančného leasingu motorových vozidiel žalovaného zo dňa 01.01.2012, výpovede zmluvy o finančnom leasingu č. LZC/12/00263, oznámenia o zámere podať návrh na povolenie reštrukturalizácie, výsluchom svedka S. P. a zistil nasledovný skutkový stav:

10. Z výsluchu svedka S. P. súd zistil, že svedok v roku 2009-2013 pracoval u žalovaného na pozícii správcu inkasa pohľadávok. Žalobca bol leasingovým nájomcom žalovaného. Svedok nevedel uviesť, či žalobca uzatvoril jednu alebo dve leasingové zmluvy, avšak mal od žalovaného v leasingu dva predmety. Ak sa s leasingovým nájomcom stretol priamo v teréne, skontroloval technický stav predmetu nájmu, riešil aj osobnú úhradu pohľadávok. V prípade, ak nedošlo k úhrade pohľadávok, riešil aj odobratie predmetu leasingu. So žalobcom sa pri riešení jeho dlhu stretol viac krát. Žalobca mal v nájme dva kombajny. Vstup do likvidácie alebo povolenie reštrukturalizácie alebo začatie konkurzného konania leasingový nájomcovia oznamovali telefonicky, písomne, niekedy tieto skutočnosti neboli oznámené vôbec a žalovaný sa ich práce dozvedal z obchodného vestníka, kde tieto informácie boli zverejnené. Spôsob akým žalobca oznámil svoj zámer o povolenie vstupu do likvidácie nebol bežný, ale v prípade, ak sa podarilo stretnúť s leasingovým nájomcom, ktorý bol v omeškaní a riešila sa už výpoveď leasingovej zmluvy, alebo odobratie predmetu nájmu, stávalo sa to aj takouto formou. V určitom časovom intervale sa veci následne preberali s konateľom žalovaného, kde riešili aký bude ďalší postup. Svedok už nevedel presne uviesť ako naložil s oznámením o zámere podať návrh na povolenie reštrukturalizácie, ktorý prevzal od žalobcu, avšak predpokladá, že postupoval obvyklým spôsobom, teda že pri najbližšom stretnutí s konateľom žalovaného to oznámil, keď preberali jednotlivých leasingových nájomcov.

11. Z Obchodného vestníka č. 186/2014 súd zistil, že v Obchodnom vestníku bolo dňa 30.09.2014 zverejnené uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica vydaným v konaní vedenom pod sp. zn. 3R/1/2014, ktorým bolo začaté reštrukturalizačné konanie voči žalobcovi.

12. Z Obchodného vestníka č. 213/2014 súd zistil, že v Obchodnom vestníku bolo dňa 06.11.2014 zverejnené uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica vydaným v konaní vedenom pod sp. zn. 3R/1/2014, ktorým povolená reštrukturalizácia žalovaného a ustanovený správca: Správcovská a reštrukturalizačná, k.s., Horná 13, Banská Bystrica, IČO: 26 866 555.

13. Zo všeobecných podmienok finančného leasingu motorových vozidiel žalovaného zo dňa 01.01.2012 vyplýva, že podľa čl. 11.6 bol žalovaný oprávnený okamžite vypovedať a odstúpiť od leasingovej zmluvy (o.i.) v prípade ak je leasingový nájomca viac ako 30 dní v omeškaní so splnením akéhokoľvek peňažného záväzku, v prípade ak leasingový nájomca nesplní svoju povinnosť informovať žalovaného ako leasingového prenajímateľa o jeho rozhodnutí vstupe do likvidácie, o podaní návrhu na vyhlásenie konkurzu na jeho majetok alebo o návrhu na povolenie reštrukturalizácie a o priebehu konkurzného a reštrukturalizačného konania.

14. Z výpovede zmluvy o finančnom leasingu č. LZC/12/00263 zo dňa 19.01.2015 súd zistil, že žalovaný odstúpil od zmluvy o finančnom leasingu č. LZC/12/00263, ktorej predmetom bol kombajn CASE IH AF 9120 4x4 a flexibilná obilná lišta 12,2m McDon, VIN: YBG21094. Dôvodom výpovede bolo nesplnenie oznamovacej povinnosti podľa bodu 4.12 Všeobecných zmluvných podmienok. Ďalším výpovedným dôvodom bolo neplatenie leasingových splátok žalobcom po povolení jeho reštrukturalizácie a zhoršenie ekonomickej situácie žalobcu, ktoré v zmysle čl. 11.6.6 Všeobecných zmluvných podmienok taktiež predstavovalo výpovedný dôvod predmetnej zmluvy.

15. Z oznámenia o zámere podať návrh na povolenie reštrukturalizácie súd zistil, že žalobca v tejto listine uvádza: „V nadväznosti na Zmluvu o finančnom leasingu č. LZC/12/00263 zo dňa 20.2.2012, uzatvorenej medzi nou ako nájomcom a Vašou spoločnosťou ako prenajímateľom, a na článok 4.12 Všeobecných zmluvných podmienok finančného leasingu motorových vozidiel spoločnosti Deutsche Leasing Slovakia, spol. s r.o. zo dňa 01.01.2012, Vám týmto oznamujem svoj zámer podať dobe návrh na povolenie reštrukturalizácie“. Toto oznámenie prevzal Matej Farkas dňa 15.08.2013, čo potvrdil svojim podpisom.

16. Súd poukázal na ustanovenia § 269 ods. 2 Obchodného zákonníka, § 344 Obchodného zákonníka, § 349 ods. 1 Obchodného zákonníka, § 351 ods. 1 Obchodného zákonníka, § 582 ods. 1 Občianskeho zákonníka, § 114 ods. 1 písm. d) zákona č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii.

17. Medzi žalobcom a žalovaným nebolo sporné, že žalobca ako leasingový nájomca a žalovaný ako leasingový prenajímateľ uzatvorili spolu dňa 20.02.2012 zmluvu o finančnom leasingu č. LZC/12/00263, ktorou žalovaný prenechal žalobcovi do užívania predmet leasingu: kombajn CASE IN AF 9120 4x4 a flexibilnú obilnú lištu 12,2 McDon, vin: YBG212024. V priebehu trvania zmluvného vzťahu medzi žalobcom a žalovaným bolo uznesením Okresného súdu Banská Bystrica zo dňa 24.09.2014 začaté reštrukturalizačné konanie voči žalobcovi. Uznesením zo dňa 30.10.2014 Okresný súd Banská Bystrica povolil reštrukturalizáciu žalobcu a zároveň ustanovil ako správcu spoločnosť Správcovská a reštrukturalizačná, k.s., Horná 13, Banská Bystrica, IČO: 26 866 555. Žalovaný ako veriteľ účastníkom konania vedeného pred Okresným súdom Banská Bystrica pod č.k. 3R/1/2014 nebol. Spornou nebola ani skutočnosť, že dňa 28.01.2015 bola žalobcovi doručená výpoveď zmluvy o finančnom leasingu LZC/12/00263, datovaná dňom 19.05.2015, v ktorom žalovaný uviedol, že finančný leasing ukončuje ku dňu 19.01.2015.

18. Pokiaľ ide o skutkové tvrdenia sporových strán, jediným sporným skutkovým tvrdením žalobcu tak zostalo jeho tvrdenie o splnení notifikačnej povinnosti, ktorá mu ako leasingovému nájomcovi vyplývala z ustanovenia čl. 11 bod 11.6.2, podľa ktorého bol žalovaný ako leasingový nájomca povinný bezodkladne informovať žalobcu o rozhodnutí o vstupe do likvidácie, o podaní návrhu na vyhlásenie konkurzu na jeho majetok alebo návrhu na povolenie reštrukturalizácie. Zatiaľ čo žalobca poskytol súdu skutkové tvrdenia o tom, že si túto svoju povinnosť splnil doručením oznámenia o zámere podať návrh na povolenie reštrukturalizácie pracovníkovi žalovaného S. P., žalovaný v priebehu konania uvádzal, že tento dokument ako aj jeho obsah mu nebol známy a s ohľadom na jeho obsah splnenie oznamovacej povinnosti ani nepreukazuje.

19. Nakoľko žalobca sa svojou žalobou domáhal určenia existencie zmluvného vzťahu založeným zmluvou o finančnom leasingu, súd pred samotným hmotnoprávnym posúdením dôvodnosti žalobcovej žaloby skúmal existenciu naliehavého právneho záujmu na ním požadovanom určení.

20. Pri posudzovaní existencie naliehavého právneho záujmu žalobcu na ním požadovanom určení sa súd stotožnil s argumentáciou žalobcu, nakoľko bez rozhodnutia o ním požadovanom určení, nemožno odstrániť neistotu ohľadom vzájomných práv a povinností strán sporu.

21. Spôsob ukončenia leasingovej zmluvy tak, ako je vymedzený v čl. 11.6 všeobecných zmluvných podmienok, ako aj spôsob ukončenia zmluvného vzťahu medzi stranami sporu vyplývajúci z obsahu listiny označenej ako výpoveď zmluvy, je potrebné s použitím interpretačných pravidiel ustanovených v § 35 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka a § 266 ods. 1, 2 a 3 Obchodného zákonníka posúdiť práve ako odstúpenie od zmluvy. Uvedený výklad podporuje najmä skutočnosť, že spôsob ukončenia leasingového vzťahu označený ako výpoveď alebo odstúpenie, bol medzi žalobcom a žalovaným viazaný na existenciu dôvodov, pričom aj žalovaný naplnením týchto dôvodov svoju „výpoveď“ odôvodnil. Taktiež skončenie leasingového vzťahu nebolo viazané na uplynutie výpovednej lehoty, ale toto malo byť viazané iba na vykonanie jednostranného právneho úkonu. Aj žalobca chápal výpoveď zmluvy zo strany žalovaného ako odstúpenie, nakoľko neplatnosť tohto právneho úkonu odvodzoval od skutočnosti, že hmotnoprávne dôvody na odstúpenie zmluvy neboli dané. Žalobca (resp. jeho právny zástupca) dokonca aj sám výpoveď žalovaného odstúpením nazýval.

22. Pokiaľ ide o prvý dôvod odstúpenia od zmluvy, žalobca preukazoval splnenie oznamovacej povinnosti listinným dôkazom označeným ako: Oznámenie o zámere podať návrh na povolenie reštrukturalizácie, ako aj výsluchom svedka S. P.. Už v samotnom oznámení bolo potvrdené jeho prevzatie vtedajším zamestnancom žalovaného S. P. dňa 15.08.2013.

23. Samotné doručenie oznámenia o zámere podať návrh na povolenie reštrukturalizácie však nemožno bez ďalšieho považovať za splnenie notifikačnej povinnosti vymedzenej v čl. 11 bod 11.6.2. Ustanovenie čl. 11.6 leasingovej zmluvy žalobcovi ako leasingovému nájomcovi neukladalo povinnosť informovať žalovaného o tom, či má alebo nemá zámer podať návrh na povolenie reštrukturalizácie, ale ukladalo mu povinnosť informovať žalobcu o podaní takéhoto návrhu, čo však žalobca už neurobil. Žalobca napriek tomu doručil žalovanému oznámenie o zámere podať návrh na povolenie reštrukturalizácie, v ktorom doslova oznámil svoj zámer „podať dobe návrh na povolenie reštrukturalizácie“. K samotnému začatiu reštrukturalizačného konania prišlo až viac ako rok po doručení tohto oznámenia, pričom o skutočnom podaní návrhu na povolenie reštrukturalizácie žalovaného vôbec neinformoval.

24. Tým, že žalobca žalovaného o podaní samotného návrhu na vyhlásenie reštrukturalizácie neinformoval, porušil svoju povinnosť, ktorá mu vyplývala z čl. 11 bod 11.6.2. zmluvných podmienok. Porušenie tejto povinnosti tak založilo žalovanému právo odstúpiť od zmluvy práve z tohto dôvodu.

25. Druhým dôvodom, pre ktorý žalovaný od zmluvy odstúpil bolo neplatenie leasingových splátok po povolení reštrukturalizácie a to konkrétne splátok splatných dňa 15.12.2014 a 15.01.2015. Žalujúca strana nepopierala, že tieto splátky skutočne neboli uhradené, poukazovala však na ustanovenie § 120 zákona č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii, ktoré zaväzuje dlžníka v reštrukturalizácii platiť len tie pohľadávky, ktoré vzniknú po začatí reštrukturalizačného konania a nie pred ním. Podľa žalobcu nárok na úhradu splátok leasingu medzi takéto pohľadávky nepatrí, nakoľko pri plnení v splátkach takýto nárok vzniká dňom vzniku účinnosti zmluvy a nie až dňom splatnosti jednotlivých splátok.

26. Leasingová zmluva je zmluvou inominátnou. Obchodný zákonník a ani iný zákon neobsahuje žiadne základné ustanovenia, resp. iné kogentné ustanovenia, od ktorých by sa zmluvné strany nemohli pri uzatváraní leasingovej zmluvy odchýliť. Obsah akejkoľvek leasingovej zmluvy ako zmluvy inominátnej v plnej miere závisí od dojednania jej účastníkov. Preto nemožno súhlasiť s argumentáciou žalobcu, podľa ktorej už z povahy leasingovej zmluvy vyplýva, že leasingovému prenajímateľovi vzniká už uzatvorením leasingovej zmluvy právo na úhradu všetkých splátok leasingu a to aj v prípade predčasného ukončenia leasingového vzťahu, pokiaľ takéto tvrdenie nenachádza oporu v samotnej leasingovej zmluve.

27. Zo žiadneho ustanovenia zmluvných podmienok nevyplýva, že by mal žalovaný po vrátení predmetu leasingu pri predčasnom ukončení leasingovej zmluvy právo žiadať od žalovaného akékoľvek ďalšie platby leasingových splátok. Takáto povinnosť nevyplýva ani z ustanovenia čl. 11 bodu 11.11 leasingovej zmluvy, v ktorom sa iba ustanovuje spôsob určenia výšky škody vzniknutej žalovanému pri predčasnom ukončení leasingovej zmluvy z jeho strany z dôvodu porušenia povinností žalobcom. Ani v prípade

predčasného ukončenia leasingového vzťahu z dôvodu zániku predmetu leasingu, resp. v prípade dohody o predčasnom ukončení zmluvy žalovanému nárok na úhradu všetkých splátok leasingu žiadne ustanovenie zmluvných podmienok nepriznávalo. Je tak možné jednoznačne uzavrieť, že v prípade leasingovej zmluvy uzatvorenej medzi žalobcom a žalovaným splátky leasingu predstavovali odplatu za užívanie predmetu nájmu a boli viazané na trvanie leasingového vzťahu. Rovnako ako nájomcovi nevzniká nárok na úhradu nájomného za celú dobu nájmu uzatvorením nájomnej zmluvy a úhrady nájomného nie je možné považovať za úhradu záväzku v splátkach, ani žalobcovi samotným uzavretím leasingovej zmluvy nevznikol nárok na úhradu všetkých splátok bez ohľadu na predčasný zánik leasingovej zmluvy. Pokiaľ teda žalobca aj potom, čo bolo voči nemu začaté reštrukturalizačné konanie, predmet leasingu ďalej užíval, vznikla mu v súlade s ustanovením § 120 ods. 2 zákona č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii povinnosť uhradiť splátky leasingu za obdobie po začatí reštrukturalizačného konania. Neuhradenie týchto splátok v lehote ich splatnosti zároveň nie je možné považovať za omeškanie s plnením, na ktoré by žalovanému vznikol nárok pred začatím reštrukturalizačného konania.

28. Len pre úplnosť súd považoval za potrebné sa vyjadriť aj k tretiemu dôvodu ukončenia zmluvného vzťahu, ktorým malo byť zhoršenie ekonomickej situácie žalobcu. Tento výpovedný dôvod bol obsiahnutý v bode 11.6.6 zmluvných podmienok, podľa ktorých bol žalovaný oprávnený odstúpiť od leasingovej zmluvy a odobrať predmet leasingu v prípade zhoršenia ekonomickej situácie. Za zhoršenie ekonomickej situácie sa v zmysle zmluvných podmienok považoval taký stav, kedy z predložených účtovných závierok vyplýva neschopnosť leasingového nájomcu uhrádzať svoje záväzky podľa leasingovej zmluvy, alebo priamo preukazujú jeho platobnú neschopnosť, resp. predĺženie. Použitie uvedeného dôvodu u leasingového nájomcu, ktorý je v reštrukturalizácii je v priamom rozpore a prieči sa ustanoveniu § 114 ods. 1 písm. c) zákona č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii. Týmto dôvodom svojim obsahom toto ustanovenie obchádza, keď umožňuje žalovanému ako leasingovému prenajímateľovi odstúpiť aj z dôvodu, že tento nie je schopný uhrádzať ani tie pohľadávky, ktoré vznikli ešte pred začatím reštrukturalizácie a je potrebné ich v reštrukturalizačnom konaní uplatniť prihláškou.

29. Na základe všetkých uvedených skutočností, ako aj citovaných zákonných ustanovení súd dospel k záveru, že žaloba žalobcu je nedôvodná, nemá oporu v zákone a preto rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

30. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd v súlade s § 255 ods. 2 C.s.p. podľa ktorého, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Nakoľko mal žalovaný v konaní plný úspech, súd mu priznal náhradu trov konania proti neúspešnému žalobcovi.

31. O výške náhrady trov konania rozhodne súd samostatným uznesením v súlade s § 262 ods. 2 C.s.p. po právoplatnosti tohto rozhodnutia.

32. Proti tomuto rozsudku sa v zákonnej lehote odvolal žalobca. Poukázal na skutočnosť, že so skutkovým zistením súdu prvej inštancie sa v celom rozsahu nestotožňuje a považuje ho za nesprávne. Zdôraznil, že v zmysle bodu 4.12 Všeobecných obchodných podmienok žalovaného mal žalobca povinnosť písomne oznámiť žalobcovi každú skutočnosť, ktorá by mohla mať vplyv na zhoršenie jeho ekonomickej situácie, najmä však 40 dní vopred oznámiť zámer vstúpiť do likvidácie alebo podanie návrhu na vyhlásenie konkurzu alebo povolenie reštrukturalizácie. Žalobca si vyššie uvedeným oznámením o zámere podať návrh na povolenie reštrukturalizácie splnil svoju notifikačnú povinnosť v celom rozsahu, nakoľko žalovaného o tejto skutočnosti upovedomil viac ako 40 dní pred podaním návrhu, zároveň si tým splnil aj povinnosť podľa bodu 11.6 Všeobecných podmienok o finančnom leasingu. Skutočnosť, že Okresný súd Banská Bystrica rozhodol o začatí reštrukturalizačného konania dňa 24.09.2014 nemôže byť kladená na ťarchu žalobcu. Reštrukturalizácia a jej samotná príprava predstavuje právne a ekonomicky náročný proces, počas ktorého je dlžník povinný zabezpečiť nespočetné množstvo právnych, ako aj ekonomických úkonov. Zákon o konkurze a reštrukturalizácii ukladá tak dlžníkovi, ako aj reštrukturalizačnému správcovi, ktorý bol dlžníkom poverený na vypracovanie reštrukturalizačného posudku množstvo povinností materiálneho, ako aj formálneho významu. Nesplnenie si čo i len jednej z nich môže znamenať odmietnutie návrhu na povolenie reštrukturalizácie.

33. Pokiaľ ide o doručenie oznámenia o zámere podať návrh na povolenie reštrukturalizácie, súd považuje za nesplnenie Všeobecných podmienok o finančnom leasingu konkrétne bodu 11.6.2. Uviedol, že podľa výpovede p. S. P., bývalého zamestnanca žalovaného, nemal žalovaný predpísaný vzor oznámenia, podľa ktorého mali jeho „leasingoví dlžníci“ oznámiť ich zámer podať návrh na povolenie reštrukturalizácie. Svedok uviedol, že podanie písomného oznámenia v takej podobe v akej ho podal žalobca bolo jednou z možností, ktorú vo svojej podnikateľskej činnosti žalovaný bežne akceptoval. Poukázal tiež na to, že žalovaný, ktorý napriek tomu, že mal vedomosť o zámere žalobcu podať návrh na povolenie reštrukturalizácie ostal viac ako rok a pol nečinný. Žalovaný nevykonával žiadny úkon, smerujúci k zabezpečeniu svojich práv a právom chránených záujmov. Žiadnym spôsobom neodpovedal žalobcovi na predmetné oznámenie o jeho zámere podať návrh na povolenie reštrukturalizácie. Napriek tomu, že mal na základe oznámenia žalobcu informácie o pripravovanej reštrukturalizácii neprihlásil si riadnym spôsobom svoje pohľadávky do reštrukturalizácie, čím mu nárok na leasingové splátky zanikol. Uvedenú skutočnosť si žalovaný uvedomuje, o čom svedčí aj predmetná výpoveď leasingovej zmluvy, ktorou sa snaží zahojiť svoju predchádzajúcu pasivitu pri prihlasovaní pohľadávok do reštrukturalizácie. Poukázal na to, že práva patria bdelym a žalovaný sa mal aktívne zaujímať o ochranu a výkon svojich práv. Na základe vyššie uvedených skutočností mal za preukázané, že žalobca konal v zmysle zásady poctivého obchodného styku a vykonal všetky povinnosti, ktoré mu vyplývali zo zmluvy o finančnom leasingu a k nej pripojených Všeobecných zmluvných podmienkach finančného leasingu v spojení s platnými ustanoveniami zákona o konkurze a reštrukturalizácii. Z uvedených dôvodov žiadal, aby odvolací súd zmenil rozhodnutie v napadnutej časti tak, že určuje, že medzi žalobcom a žalovaným trvá leasingový vzťah založený Zmluvou o finančnom leasingu č. LZC/12/00263 zo dňa 20.02.2012. Zároveň žiadal, aby súd priznal žalobcovi plnú náhradu trov konania.

34. K odvolaniu žalobcu sa vyjadril žalovaný, ktorý zdôraznil, že oznámenie o zámere podať návrh na podanie reštrukturalizácie nepovažuje za splnenie si povinností podľa Všeobecných zmluvných podmienok, ktoré sa na daný leasingový vzťah uplatňovali. Ustanovenie Všeobecných zmluvných podmienok slúži na to, aby k oznámeniam o finančnej situácii alebo zámerom leasingového nájomcu nedochádzalo v neprimerane krátkej lehote. Oznámenie o zámere doručené, aj to za sporných okolností, nakoľko ho žalovaný neeviduje, žalovanému v období cca jedného roka pred podaním návrhu na povolenie reštrukturalizácie, preto nemožno považovať za splnenie si povinnosti stanovené Všeobecnými zmluvnými podmienkami a to aj s ohľadom na to, že žalobca aj po tomto oznámení uhradil leasingové splátky, s čím prestal až pred skutočným podaním spomenutého návrhu, o ktorom však už žalovaného neinformoval. Odvolanie zo strany žalobcu považuje za nedostatočné, nedôvodné a nezrozumiteľné a z uvedených dôvodov žiada, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil.

35. Žalovaný sa vyjadril k stanovisku žalobcu. Opätovne zotrval na všetkých dôvodoch, uvedených v podanom odvolaní. Zdôraznil, že sa opiera o konkrétne rozhodnutia súdov, a to rozhodnutie Okresného súdu vo Veľkom Krtíši č. 6Cb/47/2010 a rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici 43Cob/77/2012, ktoré boli podľa jeho názoru v absolútnom rozpore s dovtedy zaužívanou súdnou praxou a ktoré sú už podľa aktuálnej právnej úpravy zákona č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii. Zdôraznil, že takýto výklad práva ako je deklarovaný a citovaný v rozhodnutiach je podľa jeho názoru absolútne bezprecedentným zásahom do vlastníckeho práva a tým poškodzuje veriteľov. Podľa názoru žalovaného aj v dôsledku týchto rozhodnutí a ich negatívneho vplyvu na právnu istotu a celkovo právne prostredie došlo následne k zmene predmetnej zákonnej úpravy s cieľom predísť podobným prípadom, resp. zneužívaniu práva. Žalovaný naďalej tvrdí, že o zámere podať návrh na povolenie reštrukturalizácie nemožno považovať za splnenie si notifikačnej povinnosti. Toto oznámenie, prevzaté ktorého p. P. je datované jeden rok pred povolením reštrukturalizácie nie je v súlade s požiadavkami žalovaného. Z uvedených dôvodov žiada rozhodnutie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdiť. K predmetnému stanovisku zaujal stanovisko opätovne žalobca. Nesprávne právne posúdenie veci súdom prvej inštancie vyplýva predovšetkým z nesprávnej interpretácie právnych noriem insolvenčného práva, teda zákona 7/2005. Súd prvej inštancie nesprávne vyhodnotil reštrukturalizáciu žalobcu ako imanentnú právnu skutočnosť, majúcu za následok zmenu práva a povinností leasingovej zmluvy č. LZC/12/00263, uzatvorenej medzi žalobcom a žalovaným a z toho vyplývajúcich nárokov jednotlivých strán tohto sporu. V zmysle ustanovenia § 120 ods. 1 zákona o konkurze a reštrukturalizácii v spojení s ustanovením § 155 ods. 2 predmetného zákona, právo uplatňovať svoje nároky počas reštrukturalizácie majú len tí veritelia, ktorí spôsobom ustanoveným v zákone o konkurze a reštrukturalizácii prihlásili svoje pohľadávky riadne a včas. Zákon explicitne ustanovuje, že v prípade riadneho a včasného neuplatnenia týchto nárokov

pohľadávok, právo si ich vymáhať po potvrdení plánu príslušným súdom zanikne. Žalovaný bol povinný prihlásiť si do reštrukturalizácie žalobcu všetky svoje nároky z leasingovej zmluvy vrátane všetkých leasingových splátok a to pod sankciou zániku vymáhateľnosti v prípade potvrdenia reštrukturalizačného plánu súdom, čo sa aj udialo. Zväzok žalobcu z leasingovej zmluvy predstavuje zväzok z obchodného styku, ktorý vznikol pred začatím reštrukturalizácie. V zmysle ustanovenia § 120 ods. 1 zákona o konkurze a reštrukturalizácii bol žalovaný povinný prihlásiť si všetky nároky, vyplývajúce z uzatvorenej leasingovej zmluvy a teda aj jednotlivé splátky leasingu, ktoré mal žalobca ako dlžník hradíť. Poukázal na ustanovenie § 114 ods. 1 písm. d) citovaného zákona, podľa ktorého nemôže druhá zmluvná strana, teda žalovaný vypovedať zmluvu, uzatvorenú s dlžníkom, žalobcom alebo od nej odstúpiť pre omeškanie dlžníka s plnením, na ktoré sa jej vznikol nárok pred začatím reštrukturalizačného konania, pričom je takéto konanie žalovaného neúčinné.

36. Súd tieto skutočnosti vo svojom rozhodnutí opomenul a priklonil sa k názoru, že sa splátky leasingu, na ktoré vznikli žalovanému nárok po začatí reštrukturalizácie nestali nevymáhateľné ale boli viazané na trvanie leasingového vzťahu. Uvedené tvrdenie je nezlučiteľné s uvádzanými ustanoveniami ZKR. Žalovaný si mal svoj nárok riadne a včas prihlásiť do reštrukturalizácie.

37. Pokiaľ žalovaný považuje predmetné oznámenie o zámere vstúpiť do reštrukturalizácie za irelevantné pre splnenie notifikačnej povinnosti, nakoľko bolo učené približne rok pred povolením reštrukturalizácie, sám si vo svojom vyjadrení protirečí, keď uvádza, že ustanovenie Všeobecných obchodných podmienok slúži na to, aby k oznámeniam o finančnej situácii alebo zámerom leasingového nájomcu nedochádzalo v neprimerane krátkej dobe. Žalovaný uvedeným vyvracia svoje vlastné tvrdenie o neopodstatnenosti predmetného oznámenia. Zmluva prostredníctvom Všeobecných zmluvných podmienok ustanovuje len najneskoršiu lehotu, kedy má žalobca takéto oznámenie urobiť. Žiadne zákonné ustanovenia ani žiadne ustanovenia zmluvy neurčujú najskoršiu lehotu kedy má takéto oznámenie žalobca urobiť. Uvádzaný opak súdom prvej inštancie ako je žalovaným, je v hrubom rozpore so zásadou zmluvnej voľnosti, zakotvenej obchodným zákonníkom, ktorým sa vzťah medzi žalobcom a žalovaným z leasingovej zmluvy riadil.

38. Z uvedených dôvodov žiadal, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie zmenil tak, ako je uvedené v odvolacom petíte.

39. Krajský súd ako súd odvolací prejednal odvolanie žalobcu a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné. Súd rozhodol bez nariadenia pojednávania s poukazom na ustanovenie § 219 ods. 3 CSP, v zmysle ktorého ustanovenia vo veciach, v ktorých súd rozhoduje rozsudkom bez nariadenia pojednávania, a oznámi miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke príslušného súdu v lehote najmenej 5 dní pred jeho vyhlásením. Ak o to strana požiada, súd jej oznámi miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku aj elektronickými prostriedkami.

40. Krajský súd ako súd odvolací poukazuje tiež na ustanovenie § 387 ods. 2 CSP, v zmysle ktorého ustanovenia, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

41. Odvolací súd má za to, že súd prvej inštancie dostatočne zistil skutkový stav veci a zo zisteného skutkového stavu veci vyvodil správny právny záver.

42. Medzi žalobcom a žalovaným nebolo sporné, že žalobca ako leasingový nájomca, žalovaný ako leasingový prenajímateľ uzatvorili spolu dňa 20.02.2012 zmluvu o finančnom leasingu č. LZC/12/00263, ktorou žalovaný prenechal žalobcovi do užívania predmet leasingu: kombajn CASE IN AF 9120 4x4 a flexibilnú obilnú lištu 12,2 McDon, vin: YBG212024. V priebehu trvania zmluvného vzťahu medzi žalobcom a žalovaným bolo Uznesením Okresného súdu Banská Bystrica zo dňa 24.09.2014 začaté reštrukturalizačné konanie voči žalobcovi. Uznesením zo dňa 30.10.2014 Okresný súd Banská Bystrica povolil reštrukturalizáciu žalovaného, a zároveň ustanovil ako správcu spoločnosť Správcovská a reštrukturalizačná, k.s., Horná 13, Banská Bystrica, IČO: 26 866 555. Žalovaný ako veriteľ účastníkom konania vedeného pred Okresným súdom Banská Bystrica pod č.k. 3R/1/2014 nebol. Spornou nebola ani skutočnosť, že dňa 28.01.2015 bola žalobcovi doručená výpoveď zmluvy o finančnom leasingu

LZC/12/00263, datovaná dňom 19.05.2015, v ktorom žalovaný uviedol, že finančný leasing ukončuje ku dňu 19.01.2015.

43. Pokiaľ ide o skutkové plnenia sporových strán, jediným sporným skutkovým tvrdením žalobcu tak zostalo jeho tvrdenie o splnení notifikačnej povinnosti, ktorá mu ako leasingovému nájomcovi vyplývala z článku 11 bodu 11.6.2, podľa ktorého vstupom leasingového nájomcu do likvidácie podaním návrhu na vyhlásenie konkurzu alebo podaním návrhu na povolenie reštrukturalizácie, vyhlásením konkurzu na majetok leasingového nájomcu, resp. zamietnutím návrhu na vyhlásenie konkurzu na majetok leasingového nájomcu z dôvodu nedostatku majetku alebo zamietnutím návrhu na povolenie reštrukturalizácie začatím exekučného konania, pričom leasingový nájomca je povinný DLS bezodkladne informovať o rozhodnutí o vstupe do likvidácie, o podaní návrhu na vyhlásenie konkurzu na jeho majetok alebo návrhu na povolenie reštrukturalizácie a o priebehu konkurzného alebo reštrukturalizačného konania.

44. Je nesporné, že žalobca informoval žalovaného podľa svedeckej výpovede S. P. iba o zámere podať návrh na povolenie reštrukturalizácie. Odvolací súd sa stotožnil so závermi súdu prvej inštancie, že tento dôvod odstúpenia od zmluvy bol naplnený, keďže žalobca nepreukázal splnenie si svojej notifikačnej povinnosti voči žalovanému a neoznámil mu neodkladne svoje rozhodnutie o podaní návrhu na povolenie reštrukturalizácie. Odvolací súd sa stotožnil so záverom súdu prvej inštancie, že samotné doručenie oznámenia o zámere podať návrh na povolenie reštrukturalizácie nemožno bez ďalšieho považovať za splnenie notifikačnej povinnosti v zmysle citovaného článku 11, bod 11.6.2. Navyše ustanovenie článku 11.6.2 leasingovej zmluvy žalobcovi ako zmluvnej strane leasingovej zmluvy neukladalo povinnosť informovať žalovaného o tom, či má alebo nemá zámer podať návrh, ale o tom, že takýto návrh podal. Odvolací súd má za to, že na odstúpenie od zmluvy postačoval tento jediný dôvod a nesplnenie si tejto jedinej povinnosti zo strany žalobcu. Odvolací súd má za to, že výpoveď zmluvy o finančnom leasingu bola zrozumiteľná a určitá, keď v bode 1 bol presne vymedzený predmetný dôvod, pre ktorý žalovaný vypovedal zmluvu o finančnom leasingu, resp. od tejto zmluvy odstúpil. Pokiaľ ide o ďalšie dva dôvody, neplatenie leasingových splátok a zhoršenie ekonomickej situácie leasingového nájomcu, nebolo potrebné sa v ďalšom bližšie zaoberať uvedenými dôvodmi. Navyše žalobca v podanom odvolaní namietal hlavne prvý dôvod odstúpenia od zmluvy, resp. výpovede zo zmluvy.

45. Skutočnosť, že žalovaný ostal nečinný, resp. že nereagoval na oznámenie žalobcu o zámere vstúpiť do reštrukturalizácie, nemá vplyv na platnosť odstúpenia žalovaného od zmluvy v zmysle leasingovej zmluvy a jej Všeobecných zmluvných podmienok.

46. Vzhľadom k vyššie uvedeným skutočnostiam odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s právnym záverom súdu prvej inštancie a rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny, s poukazom na ustanovenie § 387 ods. 1 a 2 CSP potvrdil.

47. O trovách konania súd rozhodol s poukazom na ustanovenie § 396 ods. 1 CSP v spojení s ustanovením § 262 ods. 1 a 2 CSP a úspešnému žalovanému priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu s tým, že o výške trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením.

48. Toto rozhodnutie bolo prijaté členmi senátu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP). Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa

rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh)
(§ 428 CSP).